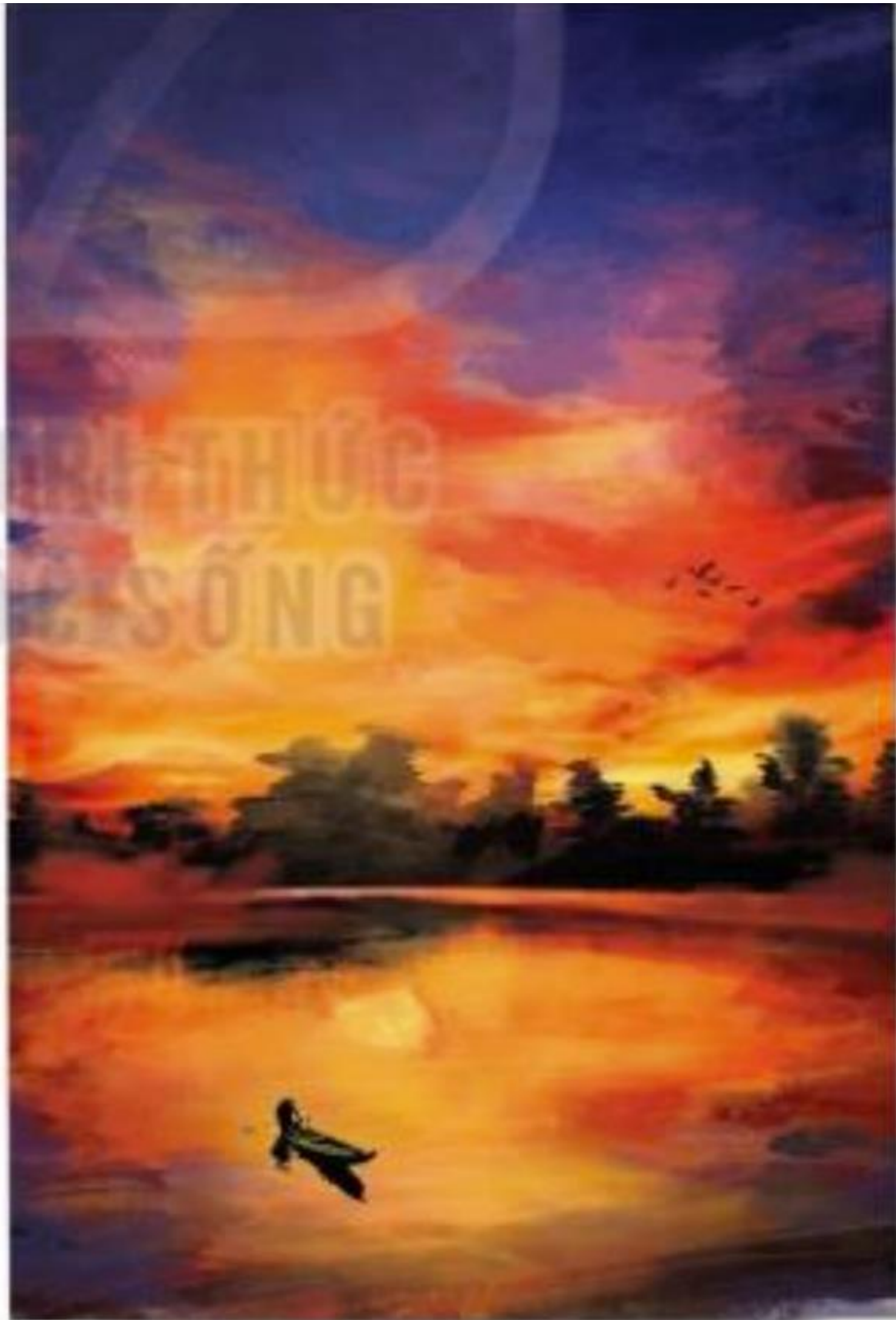

Hướng dẫn giải và trả lời câu hỏi trong bài Chiều sông Thương lớp 7 trang 56 Tập 1 bộ sách Kết nối tri thức chính xác nhất, mời các em học sinh và phụ huynh tham khảo.

Soạn Ngữ văn lớp 7 Bài: Chiều sông Thương trang 56 (Kết nối tri thức)

* **Nội dung chính:** Bức tranh sông Thương chiều thu êm ả; bức tranh đồng quê dân dã, ấm no thanh bình một chiều thu êm đềm, một dòng sông thơ mộng, một miền quê trù phú mang bao sức sống tiềm tàng... gợi lên nhiều man mác băng khuâng. Qua đó chúng ta thấy được tình yêu thiên nhiên, yêu quê hương đất nước sâu nặng của tác giả.

Câu 1 (trang 55 SGK Ngữ văn lớp 7 Tập 1):

- Thể thơ: 5 chữ.
- Từ ngữ: giàu vần điệu nhạc điệu, lời thơ thanh nhẹ,
- Hình ảnh gần gũi, dân dã giàu sức gợi cảm, đẹp, trong sáng,
- Cảm xúc dào dạt, băng khuâng, mênh mang.
- Biện pháp tu từ: ẩn dụ, nhân hóa, chuyển đổi cảm giác....

Câu 2 (trang 55 SGK Ngữ văn 7 Tập 1):

Vẻ đẹp của sông Thương khi chiều buông:

- + Cảnh sông nước: nước đôi dòng, chiều lười hái, sông màu nâu, sông màu biếc, nắng thu trải đầy
- + Cảnh ruộng đồng: lúa cúi mình giấu quả, ruộng, mạ thò lá mới, lớp bùn sênh sang

=> Hình ảnh trong trẻo thơ mộng một chiều thu đồng quê gợi lên thời gian thu hoạch mùa màng đang đến, đã đến với xóm thôn. Cảnh vật tươi đẹp, êm đềm, thơ mộng, đầy sức sống vươn lên của quê nhà được cảm nhận với bao tình thương mến và hi vọng dào dạt. Bức tranh chiều sông Thương, bức tranh đồng quê dân dã, ấm no thanh bình, ở đây, thời gian nghệ thuật và không gian nghệ thuật đã tô đậm sắc điệu trữ tình của một hồn thơ mơ mộng.

Câu 3 (trang 55 Ngữ văn SGK lớp 7 Tập 1):

Cảm xúc, suy nghĩ của nhà thơ về sông Thương, về quê hương quan họ:

- + Dừng dăng: đưa con đi xa trở về, tưởng như đang “*dùng dăng*” rồi dừng bước, nhìn cao nhìn thấp, nhìn gần nhìn xa, lúc dõi theo cánh buồm lúc ngắm vành trăng non, áng mây chiều mà lòng băng khuâng man mác.

+ Trầm mền, băng khuâng dõi nhìn cảnh vật quê hương: *nước đôi dòng, chiều lười hái, lúa giầu mình trĩu quả, mạ thò lá mới*. Và khi nhìn thấy sự thay đổi của quê hương lòng tác giả xốn xang, hạnh phúc “*những gì ta gửi gắm/ sắp vàng hoe bốn bên*”

+ Xúc động, bồi hồi “*ôi con sông màu nâu, ôi con sông màu biếc*”. Chứng kiến cảnh quê hương mà không kìm nén được cảm xúc, nhà thơ phải thốt lên thành lời qua điệp từ “ôi” => Tình yêu quê hương dào dạt dâng lên trong tâm hồn.